

unges handlinger har negative konsekvenser for lokalområdet.

Der kan således både anvendes allerede eksisterende foranstaltninger efter serviceloven, ligesom barnet eller den unge kan pålægges relevante handlepligter, som vurderes at kunne bidrage til en positiv udvikling hos barnet eller den unge.

Der er mulighed for at lade ungepålægget indeholde flere handlepligter, hvis det konkret vurderes at være hensigtsmæssigt i forhold til formålet.

For så vidt angår muligheden for at pålægge børn og unge konkrete arbejdspligter, fx i forbindelse med oprydning i lokalområdet, skal det bemærkes, at der skal tages højde for arbejdsmiljølovgivningens regler om, hvilke former for arbejde unge under 18 år må udføre, i det omfang de pålagte handlepligter må betragtes som arbejde for en arbejdsgiver.

Reglerne er uddybet i bekendtgørelsen om unges arbejde og finder anvendelse i det omfang, der er tale om beskæftigelse af unge under 18 år ved arbejde for en arbejdsgiver. Arbejdsmiljølovens regler bygger på EF-direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen, som blev implementeret i dansk ret i 1996.

Ungepålægget vurderes ikke at være problematisk i forhold til Danmarks forpligtelser i henhold til ILO konvention nr. 182, idet denne omhandler forbud mod børnearbejde, der i henhold til konventionen defineres som trædom og tvangsarbejde. Konventionen forbyder desuden arbejde, der ifølge dets karakter eller de forhold det udføres under, kan skade børns helbred, sikkerhed eller moral.

Jf. bestemmelsens stk. 3, nr. 1, kan barnet eller den unge i forbindelse med afgørelse om ungepålæg ligeledes pålægges at tage imod en foranstaltning efter § 52, stk. 3, nr. 3 (familiebehandling eller behandling af den unges problemer), 6 (personlig rådgiver), 7 (fast kontaktperson), 9 (formidling af praktiktilbud) og 10 (anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling eller praktisk og pædagogisk støtte). Jf. bestemmelsens stk. 4 kan afgørelse om at iværksætte en eller flere af disse foranstaltninger i forbindelse med afgørelse om ungepålæg ske, selvom forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det vurderes, at formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Der vil i så fald være tale om selvstændig afgørelse.

Det bemærkes, at der gælder samme regler for varigheden af afgørelser for ungepålæg samt afgørelse om bortfald af ungepålægget som for forældre-pålægget, jf. § 57, stk. 5 og 8.

Af hensyn til barnets eller den unges retssikkerhed skal fremgå klart af afgørelsen om ungepålæg, hvor længe pålægget gælder. Den tidsmæssige udstrækning skal i forlængelse heraf stå i rimeligt forhold til formålet med pålægget og de problemer, der søges løst, jf. også proportionalitetsgrundsætningen. Afgørelse om ungepålæg træffes for en afgrænset periode af højst 12 måneders varighed og kan forlænges med 6 måneder ad gangen, hvis betingelserne for at træffe afgørelse om ungepålæg fortsat er opfyldt. Det skal i forbindelse med forlængelse af pålægget vurderes, om de oprindelige handlepligter fortsat er egnede til en løsning af barnets eller den unges problemer, eller om der er behov for at justere indholdet. Der er ikke fastsat en grænse for, hvor mange gange et pålæg kan forlænges.

Et ungepålæg skal bortfalde ved kommunalbestyrelsens beslutning, hvis det forhold, der har begrundet pålægget, ikke længere er til stede, herunder hvis pålægget har levet op til sit formål. Pålægget skal ligeledes bortfalde, hvis det ikke længere er egnet til at løse barnets eller den unges problemer, herunder hvis pålægget efterleves, men ikke påvirker barnets eller den unges problemer i en positiv retning. Der er tale om en udtømmende opregning.

Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om bortfald af pålægget af egen drift, og skal gøre det, hvis den bliver opmærksom på, at grundlaget har ændret sig. Kommunalbestyrelsen kan også tage sagen op på baggrund af en henvendelse fra forældrene eller andre.

Bortfald af et pålæg kan eventuelt kombineres med afgørelse om et nyt ungepålæg med nye – og mere egnede – handlepligter.

I forhold til konsekvenser af manglende efterlevelse af ungepålægget bemærkes det, at afgørelse om manglende efterlevelse af et ungepålæg ikke er forbundet med egentlige sanktioner. Det er ikke muligt inden for servicelovens rammer at hjemle sanktioner over for børn og unge som konsekvens af manglende efterlevelse af et ungepålæg. Serviceloven rummer mulighed for anbringelse uden samtykke, og dette vil formentlig også i en del tilfælde være en reel mulighed ved manglende efterlevelse af et ungepålæg, fordi manglende overholdelse af ungepålægget indebærer en forværring af barnets eller den unges situation. Men anbringelse uden samtykke må ikke ske per automatik eller som en sanktion ved manglende efterlevelse, idet en sådan afgørelse forudsætter en konkret vurdering af, om anbringelsesgrundlaget er opfyldt.

Hvis det er nødvendigt og formålstjenstligt for at sikre forældrenes aktive opbakning til barnets eller den unges efterlevelse af ungepålægget, skal der som